Αἰτία δυστυχίας ἡ ἄνιση κατανομὴ τοῦ πλούτου τῆς γῆς

Οἱ λίγοι ἀρμέγουν καὶ οἱ πολλοὶ πεινοῦν

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἡ βασικὴ κατανομὴ τοῦ πλούτου τῆς γῆς, δὲν ἄλλαξε σχεδὸν καθόλου στὴν διάρκεια τῶν τελευταίων δεκαετιῶν. Τὸ 1977, ὅπως καὶ τὸ 1947 σχεδὸν τὸ 80% τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ἐπενδύσεων, τὸ 93% τῶν βιομηχανικῶν μονάδων καὶ τὸ 100% τῶν κέντρων ἐρευνῶν, ὑπηρεσιῶν καὶ τραπεζῶν ἐλέγχονται ἀπὸ τὴν ἀγορὰ καὶ τὴν σχεδιασμένη οἰκονομία τοῦ «Πλούσιου Βορρᾶ». Καί, ὅμως, ὁ πληθυσμὸς τῶν πλούσιων αὐτῶν χωρῶν ἀποτελεῖ μόλις τὸ 26% τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ πλανήτη μας. Μιὰ τέτοια τρομακτικὴ ἀνισότητα πλούτου, θὰ μποροῦσε ἴσως, νὰ γεφυρωθεῖ μὲ μιὰ προοδευτικὴ φορολογία εἰσοδήματος. Θεωρητικά, τὰ ἀναπτυγμένα κράτη χορηγοῦν στὰ ὑποανάπτυκτα τὸ 0,7% τοῦ ἀκαθάριστου ἐθνικοῦ προϊόντος τους, γιὰ νὰ τὰ βοηθήσουν νὰ ξεπεράσουν τὶς δυσκολίες ποὺ ἀντιμετωπίζουν. Στὴν πραγματικότητα, ὅμως, ὁ μέσος ἀριθμὸς εἶναι μόλις 0,35% καὶ χαμηλότερος.

Ἡ παροχὴ βοήθειας στὰ φτωχὰ κράτη θυμίζει περισσότερο, φιλανθρωπία, καὶ ὄχι ἕνα γενικώτερο σύστημα ἀνακατανομῆς, εἰσοδήματος.

Ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια γίνεται λόγος γιὰ τὸ ἂν θὰ πρέπει ἢ ὄχι νὰ θεσμοποιηθεῖ ἕνα γνήσιο σύστημα διεθνοῦς φορολογίας, ποὺ θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὸ γιὰ ὅλα τὰ ἀναπτυγμένα κράτη.

Πρὶν 30 χρόνια, ὁ Τρύγκβε Λῆ, πρῶτος Γενικὸς Γραμματεὺς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, εἶχε συστήσει μιὰ συντονιστικὴ ἐπιτροπή, γιὰ νὰ μελετήσει τὸ ἐνδεχόμενο μιᾶς διεθνοῦς φορολογίας. Ἡ ἰδέα ὅμως, τῆς διεθνοῦς φορολογίας ἐγκρίθηκε ἀπὸ τὶς κυβερνήσεις μόλις τὸν περασμένο Σεπτέμβριο, στὴ Διάσκεψη τοῦ Ναϊρόμπι. Ὁ Δρ. Μουσταφᾶ Τόλμπα, ὁ Αἰγύπτιος γενικὸς γραμματέας τῆς Διασκέψεως, πρότεινε νὰ ἐπιβληθεῖ μιὰ πρόσθετη φορολογία 0,1% στὸ πετρέλαιο, στὸ φωσφορικὸ ἅλας καὶ σὲ ἄλλα ὀρυκτὰ τῆς ἐρήμου καὶ μὲ τὰ χρήματα αὐτὰ νὰ χρηματοδοτηθεῖ, μιὰ διεθνὴς ἐνέργεια σὲ παγκόσμια κλίμακα ἐναντίον τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐρήμων.

Ἀλλά, ἀκόμα κι ἂν παραδεχτοῦμε σὰν μόνη λύση γιὰ τὴν οὐσιαστικὴ βοήθεια τῶν ὑπανάπτυκτων χωρῶν τὴ διεθνῆ φορολογία, τὸ ἑπόμενο βῆμα θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐξεύρεση τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς της. Στὸ σημεῖο αὐτὸ γεννιῶνται τρία κρίσιμα ἐρωτήματα:

Τί θὰ φορολογηθεῖ; Ποιὲς ἀνάγκες θὰ καλύψει τὸ ποσὸ ποὺ θὰ συγκεντρωθεῖ; Ποιὸς θὰ τὸ διαχειρίζεται; Ἡ ἀπάντηση εἶναι πολὺ δύσκολη.

Τί πρέπει νὰ φορολογηθεῖ; Ὑποψήφιο εἶναι τὸ πετρέλαιο. Ἀλλ, λά, ἐφόσον καὶ σήμερα ὑπάρχουν χῶρες, ὅπως π.χ. ἡ Ἰνδία, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ξοφλήσουν τοὺς λογαριασμούς τους γιὰ τὸ πετρέλαιο ποὺ εἰσάγουν, ἡ ἐπιπλέον ἀνατίμησή του εἶναι προβληματική.

Παρόμοια δυσκολία προκύπτει καὶ ἀπὸ μία μικρὴ αὔξηση στὴν τιμὴ ὁρισμένων βιομηχανικῶν προϊόντων. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ μιὰ αὔξηση στὰ διόδια, ἢ στοὺς λιμένες καὶ στὰ ἀεροδρόμια. Ἂς ὑποθέσουμε, ὅμως, ὅτι τὸ πρόβλημα αὐτὸ ξεπερνιέται —φτάνει νὰ ἐπιβληθεῖ π.χ. ἕνα διεθνὲς σύστημα φορολογίας καὶ δασμῶν —καὶ ἂς περάσουμε στὸ δεύτερο ἐρώτημα: Τί ἀνάγκες θὰ καλύπτει τὸ ποσὸ ποὺ θὰ συγκεντρωθεῖ; Ἂν τὸ ποσὸ αὐτὸ χορηγηθεῖ σὲ χῶρες ποὺ τὸ κατὰ κεφαλὴ εἰσόδημα εἶναι κάτω τῶν 200 δολλαρίων τὸ χρόνο, εἶναι αὐτονόητο ὅτι θὰ καλύψει βασικὲς ἀνάγκες, ὅπως τροφή, ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη, στέγαση, παιδεία. Ἀπὸ τὸ μέτρο αὐτὸ θὰ ἀνακουφιστοῦν κάπως οἱ πιὸ πτωχὲς χῶρες.

Τὸ ποσὸ αὐτὸ θὰ μπορεῖ νὰ διαχειρίζεται ἡ Διεθνὴς Τράπεζα, ἐνισχύοντας τὸ τμῆμα βραχυπροθέσμων δανείων καὶ μετατρέποντάς το σ' ἕνα εἶδος συντονιστικοῦ σώματος, σὲ συνεργασία μὲ τὶς τοπικὲς Τράπεζες, ἀναπτύξεως, ὅπως π.χ. τὴν Ἀφρικανικὴ Τράπεζα Ἀναπτύξεως τὴν Ἀραβικὴ Τράπεζα Ἀφρικανικῆς Ἀναπτύξεως, τὴν Τράπεζα Ἀναπτύξεως τῆς Καραϊβικῆς.

Ἕνα, πάντως, εἶναι βέβαιο: κανένα κράτος δὲν εἰσῆλθε εἰρηνικὰ στὸν σύγχρονο κόσμο, χωρὶς τὴν ἐπιβολὴ μιᾶς προοδευτικῆς φορολογίας εἰσοδήματος.

Ἡ τεράστια οἰκονομικὴ ἀνισότητα μεταξὺ τοῦ πλούσιου Βορρᾶ καὶ τοῦ φτωχοῦ Νότου, πρέπει νὰ ἐξαλειφθεῖ. Διαφορετικά, θὰ ἐξακολουθήσουμε νὰ διαιωνίζουμε τὴν πολιτικὴ τῆς ὑποτέλειας καὶ ὑποταγῆς.

Ἀριθμὸς 31694

= Περίληψις Προγράμματος Δημοσίου Ἀναγκαστικοῦ Πλειστηριασμοῦ Ἐνυποθήκου Ἀκινήτου (διαμερίσματος), ὑπ' ἀριθμὸν 188)1978.

Ο Συμβολαιογράφος Πατρῶν Ἀνδρέας Κωνσταντίνου Παπανδρεόπουλος, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, δηλοποιῶ ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 188)23.1.78 προγράμματος δημοσίου ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου (διαμερίσματος) τοῦ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν Γεωργίου Μιχ. Χριστοδουλοπούλου, τὴν Πέμπτη (5ην) τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς δεκάτης (10ης) πρωϊνῆς μέχρι τῆς δωδεκάτης (12ης) μεσημβρινῆς ὥρας, ἐνώπιόν μου ἢ ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ ἔξωθι τῆς Κεντρικῆς εἰσόδου τοῦ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Κανάρη καὶ Μαιζῶνος ἀρ.θμ. 124 τῆς Κάτω πόλεως τῶν Πατρῶν τοῦ Δήμου Πατρέων, Μεγάρου Κωνσταντίνου Βελλῆ, εἰς τὸν α' ὄροφον τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ συμβολαιογραφεῖον μου, ἀριθμὸς γραφείου (6) ἰδιοκτησίας Ἀγγέλου Μπιζικούκη, καιροῦ δὲ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς τῆς εἰσόδου, ἐκτίθεται εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὸ κάτωθι ἐνυπόθηκον ἀκίνητον, ἤτοι τὸ κατασχεθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 186)14.1.1978 ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ Γεωργίου Χριστοδουλοπούλου, τῆς κυριότητος νομῆς καὶ κατοχῆς τοῦ ὀφειλέτου Κωνσταντίνου Ἰωάννου Διαμαντοπούλου. πολιτικοῦ μηχανικοῦ, κατοίκου Πατρῶν, ὁδὸς Κολοκοτρώνη ἀριθμὸς 14, ἤτοι: Ἓν διαμέρισμα ὑπὸ τὴν ἔνδειξιν ἰσόγειον ἓν (ἰσ. 1) τοῦ ἰσογείου ὀρόφου πολυκατοικίας, κειμένης ἐν Πάτραις, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου Πατρέων, καὶ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Κορίνθου ἀριθμὸς 127 καὶ Ἄστιγγος, ἥτις φέρει ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κορίνθου ἀριθμ. 127 καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἄστιγγος ἀριθμ. 81. Τὸ διαμέρισμα τοῦτο εἶναι καινουργές, τσιμεντοτουβλόκτιστον, ἀποτελούμενον ἐκ τριῶν (3) κυρίων δωματίων, χώλλ, κουζίνας, καὶ λουτροῦ, φέροντος ὑδραυλικὴν καὶ ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν, ἔχοντος ἐμβαδὸν μέτρα τετραγωνικὰ (61,16) ὄγκον μ.κ. (200, 47), ποσοστὸν συνιδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου (26)1000) ἀδιαιρέτως, ἀναλογίαν κοινοχρήστου ὄγκου μ.κ. (22,80), συνολικὸν ὄγκον μ.κ. (223,27) ψήφους ἰδιοκτησίας (26)1000) δαπάνας κοινοχρήστων (30)1.000), ἀνελκυστῆρος (3)1000), θερμάνσεως (30)1000) καὶ συνορεύοντος ἀνατολικῶς μὲ διαμέρισμα (1—2), δυτικῶς μὲ κεντρικὴν εἴσοδον πολυκατοικίας. ἀρκτικῶς μὲ διάδρομον καὶ διαμέρισμα (1—2) καὶ μεσημβρινῶς μὲ ὁδὸν Ἄστιγγος, διεπομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.3741)1929 καὶ τῶν ἄρθρων 1002 καὶ 1117 Α.Κ., μετὰ παντὸς συστατικοῦ, παραρτήματος παρακολουθήματος καὶ προσαρτήματός του. Ἡ πολυκατοικία ἔνθα κεῖται τὸ ὡς ἄνω διαμέρισμα ἔχει ἀνεγερθῆ ἐπὶ οἰκοπέδου, ἔχοντος πλευρικὰς διαστάσεις ἀνατολικῶς καὶ δυτικῶς ἀνὰ μέτρα (16,50), ἀρκτικῶς καὶ μεσημβρινῶς ἀνὰ μέτρα (25,70) καὶ συνορεύει τοῦτο, κατὰ τὸ ὅλον γύρωθεν ἀνατολικῶς μὲ οἰκόπεδον κληρονόμων Νικολάου Παναγοπούλου, δυτικῶς μὲ ὁδὸν Κορίνθου, ἀρκτικῶς μὲ ἀρτοποιεῖον Σταυρίδη καὶ μεσημβρινῶς μὲ ὁδὸν Ἄστιγγος, ἐμφαινόμενον εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα τῆς πολιτικοῦ ὑπομηχανικοῦ Εὐγενίας Χατζάκη, ὅπερ εἶναι προσηρτημένον εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 80749) 1972 συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν Ἀχ. Γούρα, ὑπὸ τὰ γράμματα Α.Β.Γ.Δ.Α. Ἐξετιμήθη τοῦτο κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἀντὶ δραχμῶν ἑπτακοσίων χιλιάδων (700.000). Τιμὴν πρώτης προσφορᾶς προσφέρει τὸ ½ τῆς κατὰ τὴν κατάσχεσιν γενομένης ἐκτιμήσεως, ἤτοι δραχμὰς (τριακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας) 350.000. Παρεμείνεν τοῦτο ὑπὸ τὴν μεσεγγύησιν τοῦ ἰδίου ὀφειλέτου συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ ἀκινήτων. Περιῆλθεν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ρηθέντος ὀφειλέτου δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθμ. 84220)1973 καὶ 86289)1974 συμβολαίων, τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν Ἀχ Γούρα, νομίμως μεταγεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις Μεταγραφῶν τοῦ Δήμου Πατρέων ἐν τόμοις 960 καὶ 1046 καὶ ἀριθμοῖς 199681 καὶ 208287. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀκινήτου ὑφίσταται προσημείωσις διὰ δραχμὰς (750.000) ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Α.Ε, ἐγγραφεῖσα ἐν τόμῳ 393 καὶ ἀριθμ 72718. Ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος τελεῖται τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης ἀνωνύμου Τραπεζικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε» νομίμως ἐκπροσωπουμένης προκειμένου νὰ λάβῃ αὕτη τὴν ἀπαίτησίν της παρὰ τοῦ ὡς ἄνω ὀφειλέτου της μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων καὶ τοιούτων τοῦ πλειστηριασμοῦ, δυνάμει τῆς ἐκτελουμένης ὑπ' ἀριθμ. 2330) 1977 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ Εἰρηνοδίκου Πατρῶν, ἤτοι 1) διὰ κεφάλαιον δραχμὰς (20.000), 2) διὰ δικαστικὴν δαπάνην δραχμὰς (1660) καὶ 3) δι' ἀπόγραφον, ἔκδοσιν ἀντιγράφου, σύνταξιν ἐπιταγῆς κλπ. δρχ. (2240), ὡς καὶ δραχμὰς (750) διὰ σύνταξιν ἐντολῆς πρὸς ἐκτέλεσιν, μεῖον δραχμὰς (2.000) ἃς ἔχει καταβάλει μέχρι σήμερον ὁ ὀφειλέτης, καταλογισθείσας κατ' ἄρθρον 423 Α.Κ. Ἡ ἐπισπεύδουσα διορίζει ἀντίκλητον ἐν Πάτραις τὸν κ. Χαράλαμπον Φ. Μαραγκόν, δικηγόρον κάτοικον Πατρῶν — Φιλοποίμενος 43. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν προσφέροντα τὴν μεγαλυτέραν τιμήν. Ὁ ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ἀμέσως τὸ πλειστηρίασμα. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι νὰ γίνωσι ἀγοραστὰ νὰ προσέλθωσιν κατὰ τὴν ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ τόπον νὰ πλειοδοτήσωσιν, λαμβάνοντες γνῶσιν τῶν ὅρων ἐκ τοῦ ὡς ἄνω προγράμματος καὶ τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως. Ὁ ὑπερθεματίσας διὰ λογαριασμὸν τρίτου ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν νὰ δηλώσῃ ἐνώπιόν μου τὸ ὄνομα ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὑπερθεμάτισεν, κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι ἅπασαι αἱ διατάξεις περὶ πλειστηριασμοῦ τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας. Ὁ ὑπερθεματιστὴς βαρύνεται μὲ τὰ κηρύκεια δικαιώματα τὰ ἔξοδα τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ Ταμείου Νομικῶν. Ἐγένετο ἐν Πάτραις σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην (15ην) τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ κατὰ τὴν ὁδὸν Μαιζῶνος ἀριθμ. 124 Μεγάρω Κων. Βελλῆ, καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ὀρόφῳ ὑπ' ἀριθμὸν γραφείου 6, ἰδιοκτησίας Ἀγγέλου Μπιζικούκη, καὶ ὑπογράφεται νομίμως παρ' ἐμοῦ ὡς ἔπεται. Εἰσπρακτέα διὰ τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ 258 καὶ δι' ἓν ἀντίγραφον δρχ. 132

Ὁ Συμβολαιογράφος

ΑΝΔ. Κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Πάτραι αὐθημερόν.

Τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα φόρος αἵματος τῶν ἐργαζομένων

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

λωσιές ἐξασφαλίζονται οἱ ὅροι ἀσφαλείας γιὰ τοὺς οἰκοδόμους;

Ἄλλωστε τὶς ἐκτιμήσεις αὐτὲς ἀναιροῦν τὰ ἴδια τὰ στοιχεῖα τοῦ ὑπουργείου σύμφωνα μὲ τὰ ὁποῖα 25,2% τῶν ἀτυχημάτων ὀφείλονται σὲ πτώσεις ἀσφαλισμένων, καὶ 18,6% σὲ πτώσεις ἀντικειμένων. Καὶ τοῦτο εἶναι δύσκολο νὰ φανταστεῖ κανεὶς καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις εὐθύνη τοῦ ἐργαζομένου. Ὅπως ἐπίσης γιὰ μιὰ ἄλλη αἰτία τὴν εἴσοδο ξένου σώματος ποὺ καλύπτει 11,4% τῶν περιπτώσεων — χωρὶς νὰ παραγνωρίζεται ἡ ἀφηρημάδα, (δηλ. ἡ ἀφοσίωση στὴν ἐργασία), τῶν ἐργαζομένων πρέπει, νὰ γραφεῖ ὅτι εἶναι δεδομένη καὶ τὰ μέτρα ἀσφαλείας ποὺ λαμβάνονται τὴν παίρνουν ὑπ' ὄψη τους.

Ἀλλὰ τὴν εὐθύνη τῆς ἐργοδοσίας καὶ τοῦ Ὑπουργείου ἀποκαλύπτει καὶ ἕνα ἄλλο στοιχεῖο. Τὸ μεγαλύτερο σχετικὰ ποσοστὸ ἀτυχημάτων παρατηρεῖται στὴν ἡλικία τῶν 15—19 ἐτῶν (15,4% σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τοῦ 1974). Ἀπὸ κεῖ καὶ πάνω τὸ ποσοστὸ ἰσοκατανέμεται στὸ 10% περίπου κατὰ ὁμάδες ἡλικιῶν ἀνὰ — 5 χρόνια —. Γενικώτερα παρατηρεῖται ὅτι στὶς ἡλικίες 20—49 ἐτῶν σημειώνεται τὸ 68,4% τῶν ἀτυχημάτων.

Τὸ μισὸ ἀπὸ αὐτὸ 34,4% παρατηρεῖται στὶς ἡλικίες 20—34 ἐτῶν. Ἡ ὕπαρξη τόσο πολλῶν ἀτυχημάτων στὶς ἡλικίες 15—19 μπορεῖ νὰ ἐξηγηθῆ στὴν ἀπροσεξία τῶν νεαρῶν ἐργατῶν, ἀλλὰ κυρίως στὴν ἔλλειψη τῆς ἀπαραίτητης προπαιδεύσεως. Οἱ ἐργοδότες χρησιμοποιοῦν νεαρὰ ἄτομα γιὰ νὰ πληρώσουν λιγώτερα σὲ ἐργασίες ποὺ ἀπαιτοῦν, κάποια εἰδίκευση. Π.χ. σὲ μηχανές. Ἀδιαφορώντας γιὰ τοὺς κινδύνους ποὺ ὑπάρχουν. Εἶναι βέβαιο ἐξ ἄλλου, ὅτι πολλὰ ἀτυχήματα συμβαίνουν σὲ ἐργαζόμενα παιδιὰ κάτω τῶν 15 ἐτῶν. Ὅμως αὐτὰ δὲν παρακολουθοῦνται γιατὶ ὑποτίθεται ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ἐργασία γιὰ τὶς ἡλικίες αὐτές.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΑΘΕΑΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΥΟ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ

Μυστικὸς πόλεμος στὸ Διάστημα μὲ στρατιωτικοὺς δορυφόρους

Ἐπιτηροῦνται ἀμοιβαίως τὰ ἀντίπαλα στρατόπεδα

ΑΠΟΤΡΕΠΕΤΑΙ «ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΜΠΛΟΦΑ»

ΠΑΡΙΣΙ. Οἱ σοβιετικοὶ καὶ ἀμερικανικοὶ δορυφόροι — κατάσκοποι ἀποτελοῦν τὴ μοναδικὴ ἐγγύηση ἐναντίον μιᾶς «πυρηνικῆς μπλόφας», γράφει ἡ παρισινὴ «Λὲ Ματέν».

Τὰ ἠλεκτρονικά τους μάτια, διαπερνοῦν μέρα — νύχτα, κάθε καμουφλάζ. Τίποτα δὲν ξεφεύγει ἀπὸ τοὺς γιγαντιαίους τηλεφακοὺς ποὺ εἶναι σὲ θέση νὰ ξεχωρίσουν λεπτομέρειες μεγέθους δέκα ἑκατοστῶν. Δὲν εἶναι βέβαια σὲ θέση νὰ μετρήσουν τὰ μπουλόνια ἑνὸς πυραύλου, μποροῦν ὅμως νὰ μετρήσουν τοὺς ἐπιβάτες ἑνὸς τζίπ, νὰ ἀναγνωρίσουν ἕνα ἀεροπλάνο καὶ νὰ κάνουν ἀπογραφὴ τῶν βαλιστικῶν πυραύλων μὲ πυρηνικὴ κεφαλή.

Οἱ ἀναγνωριστικοὶ δορυφόροι, ποὺ ἔχουν ἀχρηστεύσει ὅλους τοὺς Τζαίημς Μπόντ τοῦ κόσμου κινηματογραφοῦν μόνιμα τὸν οὐρανό: κανένα σημεῖο τοῦ πλανήτη δὲν μένει ἀπαρατήρητο. Χάρη σ' αὐτοὺς, ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς δύο μεγάλους γνωρίζει ἀνὰ πᾶσα στιγμή, τὸν ἀκριβῆ ἀριθμὸ στρατηγικῶν καὶ τακτικῶν ὅπλων ποὺ ἔχει στὴ διάθεσή του ὁ ἐνδεχόμενος ἀντίπαλος. Δὲν ὑπάρχει πιὰ καμμιὰ δυνατότητα ἐξαπάτησης. Κι αὐτὸ ἔγινε φανερὸ πολλὲς φορές. Τόσο κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κρίσης τοῦ Βερολίνου τὸ 1962, ὅσο καὶ ἕνα χρόνο ἀργότερα, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὑπόθεσης τῆς Κούβας.

Ὅταν ξέσπασε ὁ πόλεμος τοῦ Γιὸμ Κιποὺρ Σοβιετικοὶ καὶ Ἀμερικανοὶ ἐξαπέλυσαν ριπὲς τέτοιων δορυφόρων. Ἀπὸ τὶς φωτογραφίες ποὺ πάρθηκαν πάνω ἀπὸ τὴ Μέση Ἀνατολὴ διαπίστωσαν καὶ οἱ δύο τὴν ἀνισότητα, τῶν ἐνεχομένων δυνάμεων καὶ συγουρεύτηκαν ὅτι ὁ πόλεμος δὲν ἐπρόκειτο νὰ διαρκέσει περισσότερο ἀπὸ μερικὲς μέρες.

Ὑπολογίζεται ὅτι ἀπὸ τὸ 1963 τὸ ἕνα τρίτο τῶν δορυφόρων, ποὺ ἐκτοξεύονται ἀπὸ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση εἶναι κατασκοπευτικοί. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ποὺ ἐκτοξεύουν τριάντα ὡς πενήντα κατασκοπευτικὰ διαστημικὰ μηχανήματα τὸ χρόνο.

Οὔτε ὁ ἕνας, οὔτε ὁ ἄλλος ἀπὸ τοὺς δύο μεγάλους ἔχει παραδεχθεῖ ἐπίσημα τὴν ὕπαρξη αὐτοῦ τοῦ εἴδους δορυφόρων. Ἕνα ὡστόσο ἀπὸ τὰ ἄρθρα τῆς συνθήκης γιὰ τὸν περιορισμὸ τῶν στρατηγικῶν ἐξοπλισμῶν ποὺ ἔχουν συνάψει ἡ ΕΣΣΔ καὶ οἱ Η. Π.Α. ὁρίζει: «Γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν τήρηση τῆς συνθήκης, τὰ συμβαλλόμενα μέρη κάνουν, χρήση τῶν τεχνικῶν μέσων ποὺ ἔχουν στὴ διάθεσή τους. Κάθε ἕνα ἀπὸ τὰ μέρη ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωση νὰ μὴν παρενοχλεῖ τὰ ἐθνικὰ τεχνικὰ μέσα ἐπαλήθευσης τοῦ ἄλλου μέρους». Αὐτὰ τὰ «τεχνικὰ μέσα» δὲν εἶναι ἄλλα ἀπὸ τοὺς δορυφόρους κατασκοπείας.

Οἱ δορυφόροι — κατάσκοποι, εἶναι πολλῶν τύπων ὁ κάθε ἕνας ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀντιστοιχεῖ σὲ ἕνα πολὺ αὐστηρὰ καθορισμένο τόπο ἀποστολῆς. Ὁρισμένοι φωτογραφίζουν μόνιμα μεγάλες ἐκτάσεις τοῦ ἐδάφους τοῦ πλανήτη: οἱ φωτογραφίες ποὺ παίρνουν στέλνονται στὴ Γῆ μὲ ἕνα σύστημα ἀναμετάδοσης ποὺ μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μὲ ἐκεῖνο τῆς τηλεόρασης. Ἂν οἱ στρατιωτικοὶ ἐμπειρογνώμονες ἀποστολὴ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ μελέτη τῶν φωτογραφιῶν αὐτῶν . ἀνακαλύψουν, κάτι ποὺ τοὺς ἐνδιαφέρει — μιὰ διαφορὰ μὲ προηγούμενες φωτογραφίες, κάποιο νέο στοιχεῖο — ἐκτοξεύουν ἕνα ἄλλο διαφορετικὸ διαστημικὸ μηχάνημα.

Αὐτὸς ὁ δεύτερος δορυφόρος —κατάσκοπος εἶναι ἐφοδιασμένος μὲ ἕναν ἐξαιρετικὰ ἰσχυρὸ τηλεφακὸ ποὺ φωτογραφίζει σὲ «γκρὸ πλάν» ὅλες τὶς λεπτομέρειες τῆς ὑποπτης περιοχῆς. Οἱ φωτογραφίες κατεβαίνουν στὴ γῆ μέσα σὲ μιὰ εἰδικὴ κασέτα ποὺ ὁ δορυφόρος ἐξαπολύει πάνω ἀπὸ ἕνα καθορισμένο μὲ μεγάλη ἀκρίβεια σημεῖο, συνήθως πάνω ἀπὸ τὸν Νότιο Εἰρηνικό, ὅπου, εἰδικὰ ἐξοπλισμένα ἀεροπλάνα, τὴν παραλαμβάνουν ἐν πτήσει.

Οἱ Σοβιετικοὶ, ἀντίθετα γιὰ νὰ παραλάβουν τὶς φωτογραφίες προσγειώνουν τοὺς δορυφόρους τους τύπου «Κόσμος».

Ὁ τελευταῖος τύπος ἀμερικανικοῦ δορυφόρου κοτασκοπείας λέγεται «Μπίγκ Μπέρντ» (μεγάλο πουλί). Πρόκειται γιὰ ἕνα μηχάνημα ποὺ ζυγίζει 15 τόννους καὶ ποὺ ἐκτοξεύεται ἀπὸ τοὺς ἰσχυρότερους ἀμερικανικοὺς στρατιωτικοὺς πυραύλους. Ἡ λειτουργία του εἶναι διπλῆ. Ὁρισμένες ἀπὸ τὶς φωτογραφικὲς του μηχανὲς, παίρνουν χωρὶς διακοπὴ φωτογραφίες μεγάλων ἐκτάσεων, ἐνῶ ἄλλες, ἐφοδιασμένες μὲ τηλεφακούς, παίρνουν φωτογραφίες λεπτομερειῶν.

Ὁρισμένα ἀπὸ τὰ διαστημικὰ αὐτὰ μηχανήματα παραμένουν σὲ τροχιὰ γιὰ διάστημα μεγαλύτερο ἀπὸ ἑξάμηνο. Φαίνεται ὅτι τὸ δρομολόγιό τους εἶναι δυνατὸ νὰ τροποποιηθεῖ ἂν χρειασθεῖ νὰ φωτογραφηθεῖ ἐπειγόντως κάποια, ἐκτὸς δρομολογίου περιοχή.

Ἄλλοι ἀναγνωριστικοὶ δορυφόροι ἔχουν σὰν ἀποστολὴ τὴν διαρκῆ ἐπιτήρηση τῶν ἐκτοξεύσεων τῶν πυραύλων. Διαθέτουν ὄργανα ποὺ εἶναι εὐαίσθητα στὶς ὑπέρυθρες ἀκτῖνες καὶ μποροῦν νὰ ἐντοπίσουν ἀπὸ ἀπόσταση χιλιάδων χιλιομέτρων τὴ θερμότητα ποὺ ἐκπέμπει κατὰ τὴν ἐκτόξευσή του ἕνας πύραυλος. Οἱ δορυφόροι αὐτοὶ ἔχουν κεφαλαιώδη στρατηγικὴ σημασία γιατὶ ἐπιτρέπουν νὰ δοθεῖ τὸ σῆμα κινδύνου ἀμέσως μόλις ἐκτοξευθεῖ ἕνας πύραυλος μὲ πυρηνικὴ γόμωση. Ἡ χώρα ἐναντίον τῆς ὁποίας στρέφεται ἡ ἐπίθεση ἔχει, ἀπὸ τὴ στιγμὴ αὐτή, στὴ διάθεσή της σχεδὸν ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας γιὰ νὰ ὀργανώσει τὴν ἄμυνά της, ἐνῷ ἡ κλασσικὴ μέθοδος μὲ τὰ ραντὰρ δὲν τῆς ἐξασφαλίζει παρὰ λίγα λεπτὰ γιὰ νὰ ἐκτοξεύσει τοὺς ἀντιπυραύλους της καὶ νὰ προστατεύσει τὸν πληθυσμό της.

Οἱ δορυφόροι αὐτοὶ οἱ «Μίδας» ἐπιτηροῦν ὁ κάθε ἕνας ἕνα τρίτο τῆς ἐπιφάνειας τοῦ πλανήτη ἀπὸ ὕψος 36.000 χιλιομέτρων. Ἕνα βελτιωμένο μοντέλο τοῦ «Μίδας», γνωστὸ μὲ τὸ κωδικὸ ὄνομα «647», ἐπιτρέπει ἀκόμα καὶ τὴν ἀναγνώριση τοῦ τύπου τοῦ ἐκτοξευόμενου πυραύλου.

Ἄλλοι δορυφόροι κατασκοπείας ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἠλεκτρονικὴ ὑποκλοπὴ τῶν τηλεπικοινωνιῶν. Ἐπιτηροῦν χωρὶς διακοπὴ τὶς συνομιλίες μέσῳ ἀσυρμάτου, μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν βάσεων τοῦ ἀντιπάλου. Ἐκπέμπουν, ψεύτικα σήματα μὲ προορισμὸ, τὰ ραντὰρ του γιὰ νὰ ἀνακαλύψουν σὲ ποιὸ μῆκος κύματος λειτουργοῦν, πρᾶγμα ποὺ θὰ ἐπέτρεπε σὲ περίπτωση σύρραξης, τὴν παρεμβολὴ παρασίτων καὶ τὴν ἀχρήστευσή τους.

Ἄλλοι πάλι ἀναγνωριστικοὶ, δορυφόροι προσπαθοῦν νὰ παρακολουθοῦν τὶς κινήσεις τῶν φοβερότερων στρατηγικῶν ὅπλων, τῶν πυρηνικῶν ὑποβρυχίων ποὺ μεταφέρουν θερμοπυρηνικὲς βόμβες. Θεωρητικά, τὰ στρατηγικὰ αὐτὰ ὑποβρύχια εἶναι ἀθέατα ὅταν βρίσκονται σὲ κατάδυ